

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagssamlingen 1895—96 blev der i Folketinget fremsat et Lovforslag angaaende Afhændelsen af Maarum Skovridergaard m. m., der er ganske overensstemmende med nærværende med Undtagelse af, at „Finansministeriet“ i det tidligere Forslag er bleven ombyttet med „Landbrugsmministeriet“, under hvis Resfort Skovvæsenet nu er henlagt. Det i Rigsdagsamlingen 1895—96 fremsatte Lovforslag naaede imidlertid ikke til 2den Behandling i Tinget.

Idet det heromhandlede Lovforslag nu paany fremsættes, skal man med Henvisning til de det ældre Lovforslag ledsagende Bemærkninger, der findes aftrykte nedenfor, dertil knytte følgende yderligere Bemærkninger:

Skovridergaardens Bygninger, saavel Stuehus som Avlsbygninger, ere nu i en saa ussel og slet Tilstand, at det maa anses for aldeles usvarligt og lidet stemmende med Statens Værdighed at lade en Embedsmand afbenytte som Tjenestebolig en Ejendom som Maarum Skovridergaard i den Stand, hvori den for Tiden forefindes. Dette er oftere skarpt blevet fremhævet af vedkommende Bygningsinspektør, der allerede for flere Aar siden har udsat Gaarden til Ombygning, saavel ved de aarlige Bygningshuse som i en af ham paa Ministeriets Foranledning under 10de September 1897 afgiven Erklæring, hvori udtales følgende:

„Næst at henvise til mine Udtalelser ved de sidste 7 Aars Synsforretninger over Skovridergaarden i Maarum skal jeg fremhæve, at det hele er et af Tiden meget stærkt medtaget Bygningskompleks. I Staldene er alt saa medtaget af Brugen, og Bæggene, der tilbels ere opførte af slette Materialier,

ere saa utætte, at baade Heste og Køer lide ondt af Kulden om Vinteren, ja, selv Karlen kan ikke mere bo i sit Kammer. I Ladelængen er Tilstanden ikke bedre, og de i Gavlens værende Kamre og Mælkekældere ere næsten ubrugelige. Stuehusets Overbægge, der ere af Bindingsværk, tilbels udmurede med Raasten, ere saa utætte, at der paa kolde Vinterdage — selv under stærkeste Indsyring — ikke kan staves den fornødne Varme navnlig mod Vind siden. Skorstenene ere gennemfødede, og Gulve og Bægge undergravede af Røtter. Enkelte Beboelsesrum ere opgivne som saadanne. Jeg gentager derfor, at Staten ikke bør byde en Embedsmand en saa slet Bolig.“

Som Forholdene saaledes for Tiden ere, maa det anses for uomgængeligt nødvendigt, at der foretages noget til en Forandring og Forbedring af disse. Da det af de Grunde, der findes anførte i Bemærkningerne til det tidligere, af Finansministeren paa Regeringens Begne fremsatte Lovforslag, til hvilke man i det hele ganske kan henholde sig, maa anses saavel i Statskassens som i Skovriderens Interesse at afhænde den til Skovridergaarden hørende Jord — med Undtagelse af et Areal af ca. 3 Tdr. Land — og indstrænke sig til at opføre en ny Embedsbolig for Skovrideren uden Avlsbygninger frem for at opføre en ny Skovridergaard af samme Omfang som den nuværende, har Regeringen — med Tilslutning af Skovrideren og vedkommende Overforster — ikke fundet Anledning til nu at foreslaa nogen Forandring i det ældre Lovforslag, hvorfor det som foran bemærket her fremsættes i uforandret Skikkelse.

Bemærkninger til det i Rigsdagsamlingen 1895—96 fremsatte Forslag til Lov om Afhændelse af Skovridergaarden i Maarum og deraf følgende Forandring i Lønningsvilkårene for Embedet som Skovrider for 6te Kronborg Distrikt.

Som udførlig paavist i de Bemærkninger, der ledsagede Forslaget til Loven af 11te Marts 1892 om Afhændelse af Skovridergaarden „Kolholmegaard“ m. m. paa 1ste Frederiksborg Skovdistrikt, maa det asset

fra de Tilfælde, hvor et Skovdistrikt er saa affides beliggende, at Skovrideren ikke kan undvære den ham tillagte Tjenestejords Naturalydelse, ubetinget anses for at være saavel i Distriktets som i Skovriderens In-